

עמ"מ 65723-05-25 - פלוני נ' מדינת ישראל

בית המשפט העליון

עמ"מ 65723-05-25

לפני: כבוד השופט חאלד כבוב

המערער: פלוני
נגד

המשיבה: מדינת ישראל
ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי בחיפה
(כבוד הנשיא א' לוי) במ"מ 30780-04-25 מיום
27.04.2025

תאריך הישיבה: י"ג בסיון התשפ"ה (9 ביוני 2025)
בשם המערער:
בשם המשיבה: עו"ד מתניה רוזין

פסק-דין

זהו ערעורלפי סעיף 7(א) לחוק סמכויות שעת-חירום (מעצרים), התשל"ט-1979 (להלן: החוק) על החלטת בית המשפט המחוזי בחיפה (כבוד הנשיא א' לוי) במ"מ 30780-05-25 מיום 27.04.2025.

המערער נעצר ביום 17.12.2024 לצורך חקירה בשירות הביטחון הכללי, שלא הניבה ראיות גלויות מספקות לשם העמדה לדין הפלילי. עם זאת, לנוכח הראיות החסויות שנצברו בעניינו, ביום 05.01.2025 הורה שר הביטחון, מכוח סמכותו לפי סעיף 2(א) לחוק, על מעצרו המינהלי של המערער עד ליום 16.06.2025 (להלן: הצו הראשון). במסגרת ביקורת שיפוטית שנערכה על הצו הראשון, במסגרת מ"מ 9459-01-25, החליט הנשיא לוי לאשר את הצו באופן עקרוני משנמצא כי טעמי ביטחון מצדיקים את הוצאתו, אך לקצר את תקופת המעצר שבצו לשלושה חודשים; דהיינו עד יום 15.04.2025. זאת, בפרט, בשים לב להיות המערער קטין (יליד 04.05.2007).

כמצוות הדין התקיים בבית המשפט המחוזי דיון בבקשה במעמד הצדדים, במסגרתו הם פרסו טענותיהם. בגדרי ההחלטה התייחס בית המשפט המחוזי הן לחומר הגלוי, הכולל חקירות קודמות של

המערער ואביו בידי שירות הביטחון הכללי בגין פרסום תכנים חריגים ברשתות החברתיות, מעצר וחקירה בחשד לעבירת הכנה למעשה טרור, ולמעשים שלא יצעו מעולם המחשבה לעולם המעשה; הן לחומר החסוי בכפוף למגבלות הטבעיות. מסקנתו של בית המשפט הייתה כי החומר החסוי "מדאיג ביותר" משעולה ממנו אידיאולוגיה קיצונית; בית המשפט אף הגדיר את המערער כ"פצצה מתקתקת". בהתאם, ולאור יתר השיקולים, נקבע כי מדובר באחד מאותם מקרים בהם יש לנקוט באמצעי החריג של מעצר מינהלי של קטין.

בנתון לאמור אושר, באופן חלקי, צו המעצר מינהלי השני שהוצא למערער על-ידי שר הביטחון, במסגרתו הורה השר על מעצרו המינהלי של המערער מיום 14.04.2025 ועד ליום 14.08.2025. האישור החלקי התבטא בכך שמצד אחד נקבע כי נוכח המסוכנות הנשקפת מהמערער ובהיעדר חלופה באפיק פלילי, אין מנוס מלהורות על מעצרו מאחורי סורג ובריח מכוח צו מעצר מינהלי; ומצד שני, כי בשל היות המערער קטין, תוקפו של הצו יהא למשך שלושה חודשים בלבד חֶלֶף ארבעת החודשים שנקבעו בצו.

בדיון שהתקיים לפניי ביום 09.06.2025, שמעתי בקשב רב את באי-כוח הצדדים ועיינתי בחומר החסוי. בא-כוח המערער חזר על טענותיו שבכתב, הן לעניין נסיבות העניין הפרטניות הן לעניין האכיפה הבררנית שננקטה נגדו, כאשר נטען כי נעשה שימוש בכלי המעצר המינהלי כלפי אזרחי ישראל הערבים בלבד. מנגד, טען בא-כוח המדינה, כי יש לדחות את הערעור משיקולי ביטחון.

לאחר ששקלתי את הדברים והפכתי בהם, מצאתי כי אין מקום להתערבות בהחלטת בית משפט קמא. אין ספק כי מעצרו המינהלי של אדם מבלי שהוא וסניגורו נחשפים לחומר הראיות שעל בסיסו הוא נעצר ומבלי שקיימת כוונה להעמידו לדין - מעורר קשיים ניכרים. ברם, מדובר בהכרח בל יגונה שלעיתים, אין מנוס ממנו. זוהי התרשמותי במקרה הנוכחי. במשקפיים ערעוריות אציין, כי מדובר בהחלטה מנומקת ומפורטת, במסגרתה בית המשפט נדרש, גם הפעם, למכלול נסיבות העניין ושיקף את הדברים באופן ראוי ומאוזן. בתוך כך, בית המשפט נתן דעתו לכך שמדובר בקטין - ומשכך, נדרשת ביקורת שיפוטית הדוקה ביותר על דבר מעצרו המינהלי.

בשולי הדברים אך לא בשולי חשיבותם אבהיר, כי מכיוון שהדבר תלוי ועומד בהליך אחר, אין מקום להתייחס לטענה הכללית בדבר אכיפה בררנית; הגם שזו לא נעלמה מעיני.

הערעור נדחה בזאת.

ניתן היום, י"ט סיוון תשפ"ה (15 יוני 2025).

חאלד כבוב
שופט